

“ในอนาคต โลกของเราจะเต็มไปด้วยความวุ่นวายทางเศรษฐกิจ
สังคม สิ่งแวดล้อม การเมืองการปกครอง
ดังนั้นเด็กนักเรียนของพวกเราทุกคนจะต้องพร้อมกับการเป็นพลเมืองที่ดีของรัฐ
เป็นพลเมืองที่ดีของโลก ต้องมีทักษะพื้นฐานชีวิตที่ดีพอ
สำหรับการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21”

การตัดสินใจเดินเข้าสู่วิชาชีพครูของผมเป็นการตัดสินใจครั้งสำคัญที่สุด
ครั้งหนึ่งในชีวิต ผมจบการศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย
กรุงเทพ ซึ่งสาขาที่เล่าเรียนมา ห่างไกลจากอาชีพครูมากมายนัก โครงการ Teach for
Thailand ได้ให้โอกาสผมเข้ามาทำหน้าที่ครู ซึ่งภารกิจนี้มีความสำคัญยิ่งนัก โรงเรียนที่ผม
ปฏิบัติหน้าที่ คือ โรงเรียนแก่นทองอุปถัมภ์ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร การเดินทาง
ครั้งนี้เต็มไปด้วยเรื่องราวที่ทำให้ผมต้องกลับมาตั้งบทกวางตัวเองใหม่อยู่หลายรอบ ว่าเรา
เหมาะสมกับอาชีพครูมากน้อยแค่ไหน

หลายครั้งที่เด็กนักเรียนไม่เข้าใจเจตนาดีของเรา และมองว่าผมเป็นแค่ครูใจร้าย
คนหนึ่ง ทุกครั้งที่มอบหมายงานหนึ่ง ๆ ให้นักเรียน สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การฝึกฝนให้
พวกเขาตรงต่อเวลา ซึ่งในระยะแรกนักเรียนเกือบทั้งหมดส่งงานไม่ตรงเวลา ไม่ตระหนักถึง
ผลเสียที่เกิดขึ้นจากการส่งงานสาย และเมื่อถึงเวลาที่ครูตีเรียกเก็บงาน นักเรียนก็จะไม่ส่ง
และยังคงคิดว่าจะไม่เกิดอะไรขึ้นกับตัวเอง แต่เมื่อผลของมันคือการลงโทษเชิงวินัย ให้นักเรียน
ทำงานส่งโดยเพิ่มปริมาณของงานเพิ่มขึ้นหลายเท่าตัวจนอยู่ในระดับที่ทุกคนตระหนัก
เห็นถึงผลเสียที่จะตามมาหากส่งงานไม่ตรงเวลา เช่น จากปกติ งานให้เขียน 1 หน้า หากส่ง
ไม่ตรงเวลาจะเพิ่มเป็น 10-20 หน้า ขึ้นอยู่กับจำนวนของวันที่ส่งช้า ผมใช้วิธีการนี้ซ้ำ ๆ
เสมอ จนท้ายที่สุดนักเรียนเกือบร้อยละ 95 ก็ส่งงานตรงเวลาทุกครั้งที่ตั้ง นักเรียนหลายคน
ในระยะแรกจะไม่พอใจสิ่งที่ผมทำ หลายคนเมื่อ หุดหวิด ไม่อยากเรียนวิชาวิทยาศาสตร์
แต่เมื่อมาถึงจุดที่ทุกคนอยู่ในข้อตกลงที่ดีร่วมกัน และทุกคนก็อยู่ภายใต้กฎกติกาเดียวกัน
นักเรียนทุกคนก็ตระหนักดีว่า สิ่งที่ผมทำไปมีเจตนาดีกับเขาทุกคน นักเรียนหลายคนร้องไห้
เพราะเหนื่อย หลายคนท้อใจ หลายคนมานั่งร้องไห้กับผมว่าทำไม่ได้ ไม่ไหวแล้ว และต่อรอง
ขอลดงาน แต่เมื่ออธิบายให้เขาเหล่านั้นฟังอย่างเป็นมิตร เขาเข้าใจผมมากขึ้น และรู้ว่าที่
ผ่านมามีเจตนาเช่นไรกับเขา

ผมเล็งเห็นว่า ในอนาคตโลกของเราจะเต็มไปด้วยความวุ่นวายทางเศรษฐกิจ สังคม
สิ่งแวดล้อม การเมืองการปกครอง ดังนั้นเด็กนักเรียนของพวกเราทุกคนจะต้องพร้อมกับ
การเป็นพลเมืองที่ดีของรัฐ เป็นพลเมืองที่ดีของโลก ต้องมีทักษะพื้นฐานชีวิตที่ดีพอ
สำหรับการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 อันเป็นศตวรรษแห่งการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ วิธีการ
จัดการเรียนรู้ของผมจึงมุ่งเน้นไปที่การให้ทุกคนเรียนรู้ทักษะความจำเป็นพื้นฐาน เช่น ทักษะ
การสื่อสารต่อรอง ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเหล่านี้
สอดแทรกผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งหลายครั้งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นก็มีภาวะ
กดดันทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองทำไม่ได้ แต่เมื่อถึงจุดที่ต้องทำเขาก็ทำออกมาได้ดีกว่า
ที่เขาเหล่านั้นคาดคิด ครูอย่างเรามีหน้าที่ชี้ให้เห็นความสำคัญ ให้กำลังใจ สอนวิธีคิดบาง
ประการเท่านั้น เชื่อและเคารพการตัดสินใจของนักเรียนทุกคน ประเมินผลบนหลักให้คุณค่า
และยอมรับในความแตกต่างของนักเรียน

แรงบันดาลใจของผมคือความหวัง ความหวังที่จะได้เห็นนักเรียนของผมได้มี
โอกาสทางการศึกษาที่ดีพร้อม สามารถเลือกและกำหนดชะตาชีวิตของตนเองได้ มีความ
พร้อมที่เต็มที่จะจากการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และหากถามว่า หนึ่งปีที่ผ่านมา แรงบันดาลใจ
ช่วงใดสำคัญที่สุด ผมคงต้องตอบว่าทุกช่วงเวลาของผมสำคัญเสมอ เพราะทุกครั้งที่ได้
ทำหน้าที่ครู แรงบันดาลใจที่ตั้งไว้จะทำหน้าที่คอยย้ำเตือนผมเสมอ ๆ ว่า เรามาทำอะไรอยู่
และเราตรงนี้เพื่อใครและผมตระหนักเสมอว่างานที่ทำอยู่เป็นภารกิจที่สำคัญของประเทศชาติ

“ระหว่างทางแห่งการเรียนรู้ นักเรียนของผมอาจเมื่อ ไม่อยากเรียนวิชาที่ผมสอน แต่กำลังใจของผมมาจากวันสุดท้ายที่เขาทุกคน
เดินมาหาผมและพูดว่า เขาเข้าใจแล้วว่าที่ผ่านมามีเจตนาดีกับเขาแค่ไหน”

วิศรุต บุขพงษ์ (ครูตี)
วิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนแก่นทองอุปถัมภ์

